

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 1. kesäkuuta 2022
(OR. en)

9671/22
ADD 1

JAI 780
COPEN 218

SAATE

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	25. toukokuuta 2022
Vastaanottaja:	Neuvoston pääsihteeristö
Kom:n asiak. nro:	COM(2022) 249 final
Asia:	LIITE komission tiedonantoon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Kohti unionin rajoittavien toimenpiteiden rikkomisen rikosoikeudellisista seuraamuksista annettavaa direktiiviä

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2022) 249 final - LIITE.

Liite: COM(2022) 249 final - LIITE

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 25.5.2022
COM(2022) 249 final

ANNEX

LIITE

komission tiedonantoon Euroopan parlamentille ja neuvostolle

**Kohti unionin rajoittavien toimenpiteiden rikkomisen rikosoikeudellisista
seuraamuksista annettavaa direktiiviä**

1.1. Johdanto

Jos unionin rajoittavien toimenpiteiden rikkominen lisättäisiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 83 artiklan 1 kohdassa määriteltyihin rikollisuuden aloihin, komissio voisi ehdottaa tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen direktiiviä, jolla voitaisiin lähentää rikosten ja seuraamusten määritelmää.

Tällaisessa komission ehdotuksessa olisi noudatettava toissijaisuusperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta, jotka koskevat kaikkia EU:n toimia.¹ Sen olisi myös oltava paremman sääntelyn vaatimusten mukainen.² Lisäksi ehdotuksessa olisi otettava huomioon rikosoikeuden erityispiirteet.³ Rikosoikeudellisten määritelmien ja seuraamusten lähentämisessä on otettava erityisesti huomioon jäsenvaltioiden rikosoikeudellisten järjestelmien väliset erot. Tämä koskee myös rangaistuksia.

Asiaa koskevassa direktiivissä olisi myös noudatettava perusoikeuksia ja periaatteita, jotka on vahvistettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja'.⁴ Erityisesti olisi noudatettava direktiivin säännöksiä, jotka koskevat oikeutta vapauteen ja turvallisuuteen, henkilötietojen suojaa, omistusoikeutta, oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoin ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, syyttömyysolettamaa ja oikeutta puolustukseen, laillisuusperiaatteita, mukaan lukien rikosoikeudellisten seuraamusten taannehtivuuskiellon periaate ja rikoksista määrättävien seuraamusten oikeasuhteisuuden periaate, sekä kaksoisrangaistavuuden kiellon periaatetta.

Tuleva direktiivi kattaisi useita rikosoikeudellisia kysymyksiä, jotka sisältyvät yleensä SEUT-sopimuksen 83 artiklaan perustuviin unionin direktiiveihin. Seuraavassa on havainnollistava luettelo säännöksistä, jotka mahdollisesti sisällytettäisiin tulevaan lainsäädäntöehdotukseen.

1.2. Soveltamisala

Ensimmäisessä säännöksessä vahvistettaisiin direktiivin tarkoitus ja soveltamisala ja täsmennettäisiin erityisesti, että sitä sovelletaan unionin rajoittavien toimenpiteiden rikkomiseen. Nämä rajoittavat toimenpiteet on hyväksytty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEU-sopimus', 29 artiklan ja SEUT-sopimuksen 215 artiklan nojalla, ja niihin kuuluvat kohdennetut yksittäiset toimenpiteet, kuten varojen jäädyttäminen, varojen ja taloudellisten resurssien asettamista saataville koskevat kiellot ja maahanpääsyn rajoitukset (matkustuskiellot) sekä alakohtaiset rajoittavat toimenpiteet eli asevientikiellot tai taloudelliset ja rahoitukselliset

¹ Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 1 ja 4 kohta. Pöytäkirja (N:o 2) toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta.

² Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välinen toimielinten sopimus paremmasta lainsäädännöstä (EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1–14).

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, Kohti EU:n kriminaalipolitiikkaa: EU:n politiikkojen tehokkaan täytäntöönpanon varmistaminen rikosoikeuden keinoin, COM (2011) 573 final, 20.9.2011. Neuvoston päätelmät EU-lainsäädännön rikosoikeudellisiksi mallisäännöiksi (Council conclusions on guidelines for future criminal law in EU legislation), neuvoston asiakirja 14162/09, 9.10.2009. Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. toukokuuta 2012 EU:n lähestymistavasta rikosoikeuteen (EUVL C 264E, 13.9.2013, s. 7–11).

⁴ Euroopan unionin perusoikeuskirja (EUVL C 326, 26.10.2012, s. 391–407).

toimenpiteet (esimerkiksi tuonti- ja vientirajoitukset ja tiettyjen palvelujen, kuten pankkipalvelujen, tarjoamista koskevat rajoitukset).

1.3. Määritelmät

Direktiivin tämä artikla sisältäisi kaikki asiaankuuluvat määritelmät, joissa viitataan tarvittaessa rajoittavia toimenpiteitä koskevien neuvoston asetusten ja päätösten säännöksiin. Näihin määritelmiin kuuluisivat muun muassa 'rajoittavat toimenpiteet', 'nimetty yhteisö' ja 'nimetty henkilö'. Asiaankuuluva esimerkki rikosoikeudellisesta toimenpiteestä, johon sisältyy samankaltaisten ristiviittausten käyttö määritelmiä koskevassa säännöksessä, on direktiivi 2014/57/EU markkinoiden väärinkäytöstä määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista, jäljempänä 'markkinoiden väärinkäyttödirektiivi'.⁵

1.4. Rikokset, mukaan lukien yllytys, avunanto ja yritys

Rikosten määritelmien lähentämistä käsittelevissä direktiivin artikloissa määriteltäisiin tarkasti unionin rajoittavien toimenpiteiden rikkomiseen liittyvät eri rikokset, kuten

- varojen tai taloudellisten resurssien asettaminen suoraan tai välillisesti nimetyn henkilön/yhteisön saataville tai hyödynnettäviksi;
- nimetyn henkilön/yhteisön omistuksessa, hallussa tai määräysvallassa olevien varojen tai taloudellisten resurssien jäädyttämättä jättäminen;
- osallistuminen kielletyn rahoitustoiminnan harjoittamiseen, kuten kiellettyjen lainojen tai luottojen tarjoamiseen;
- osallistuminen kielletyn kaupankäynnin, kaupallisen toiminnan tai muun toiminnan harjoittamiseen, kuten kauppakieltojen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden ja teknologian tuomiseen tai viemiseen tai kiellettyjen palvelujen tarjoamiseen;
- toimivaltaisten viranomaisten myöntämien lupien mukaisesti sovellettavien edellytysten rikkominen;
- tietojen toimittamista viranomaisille koskevan velvoitteen noudattamatta jättäminen, mikä koskee esimerkiksi velvoitetta ilmoittaa kaikki nimetylle henkilölle/yhteisölle kuuluvat tai hänen/sen omistuksessa, hallussa tai määräysvallassa olevat varat;
- osallistuminen toimiin tai toimiin, joilla pyritään kiertämään suoraan tai välillisesti rajoittavia toimenpiteitä tietoisesti ja tahallisesti, mukaan lukien osallistuminen järjestelmiin, joiden tarkoituksena on peitellä nimettyjen henkilöiden/yhteisöjen varoja tai osallistumista, auttamalla rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevia välttämään niiden vaikutuksia tai antamalla viranomaisille harhaanjohtavaa tietoa;
- rajoittavien toimenpiteiden tai niiden kiertämiseen tähtäävien toimien rikkomisesta ilmoittamatta jättäminen, mikä on erityisen ilmoitusvelvollisuuden vastaista.

Jollei toisin säädetä, lähennettävät rikokset edellyttäisivät tahallisuutta tai ainakin törkeää huolimattomuutta, joka perustuisi tietoon siitä, että teko koskee rajoittavien toimenpiteiden

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/57/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista (markkinoiden väärinkäyttödirektiivi), 2 artikla (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 179–189).

kohteena olevia henkilöitä, yhteisöjä, toimintoja tai omaisuutta tai että rajoittavat toimenpiteet tai niihin liittyvät oikeudelliset kiellot jätetään huomiotta (silmien tahallinen ummistaminen).

Direktiivi sisältäisi myös liitännäisrikokset, kuten rahanpesun. Viimeksi mainitun osalta säännös velvoittaisi jäsenvaltiot toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että direktiivin (EU) 2018/1673⁶ 3 artiklassa kuvattua rahanpesurikosta sovelletaan direktiivin soveltamisalaan kuuluvista rikoksista peräisin olevaan omaisuuteen.

Direktiivi sisältäisi lisäksi säännöksen, joka velvoittaisi jäsenvaltiot toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että direktiivissä tarkoitettuihin rikoksiin yllyttäminen tai avunanto ja tällaisen rikoksen yritykset on säädetty rangaistavaksi rikokseksi.⁷

1.5. Luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille määrättävät seuraamukset

SEUT-sopimuksen 215 artiklan nojalla hyväksytyt unionin asetukset sisältävät järjestelmällisesti säännöksen, jossa jäsenvaltioita vaaditaan antamaan kyseisten asetusten säännösten rikkomisesta määrättäviä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia koskevia kansallisia sääntöjä.⁸ Koska tätä velvoitetta sovellettaessa seuraamusten tasojen ja tyyppien välille jää merkittäviä eroja, tulevassa direktiivissä olisi oltava luonnollisille henkilöille määrättäviä seuraamuksia koskeva artikla. Näitä seuraamuksia sovellettaisiin kaikkiin edellä 1.4. kohdassa mainittuihin rikoksiin, ja niissä vaadittaisiin myös jäsenvaltioita soveltamaan tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia sekä asettamaan tietty vähimmäismäärä rikosoikeudellisia enimmäisseuraamuksia, luonnollisille henkilöille määrättyt sakot mukaan luettuina. Tällaisten seuraamusten olisi oltava oikeasuhteisia rikosten merkittävään vakavuuteen nähden.⁹

Lisäksi direktiivi sisältäisi säännöksen oikeushenkilöiden vastuusta. Tätä säännöstä sovellettaisiin kaikkiin edellä 1.4. kohdassa mainittuihin rikoksiin. Tämän säännöksen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista ja oikeushenkilöiden vastuusta

- (i) edellä 1.4. kohdassa tarkoitetuista rikoksista, jotka oikeushenkilössä johtavassa asemassa oleva henkilö on tehnyt oikeushenkilön hyväksi, tai
- (ii) siitä, että johtavassa asemassa oleva henkilö on laiminlyönyt valvontatehtävänsä tai määräysvallan käyttötehtävänsä siten, että kyseisen henkilön alaisena toimiva henkilö on voinut tehdä edellä mainitun rikoksen kyseisen oikeushenkilön hyväksi.¹⁰

Direktiivillä olisi myös tarkoitus lähentää oikeushenkilöihin sovellettavia seuraamuksia. Jäsenvaltioita olisi erityisesti vaadittava toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1.4. kohdassa mainittujen asiaankuuluvien säännösten nojalla vastuussa olevalle oikeushenkilölle voidaan määrätä tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset, mukaan lukien seuraavat:

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1673, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, rahanpesun torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 284, 12.11.2018, s. 22–30).

⁷ Direktiivi (EU) 2017/1371 unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (PIF-direktiivi), 5 artikla (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 29–41). Markkinoiden väärinkäyttödirektiivi, 6 artikla.

⁸ Esimerkiksi rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän toimien johdosta 31 päivänä heinäkuuta 2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 833/2014 8 artikla, konsolidoitu teksti saatavilla verkossa osoitteessa [EUR-Lex – 02014R0833-20220413 – FI – EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/02014R0833-20220413-FI-EUR-Lex(europa.eu)).

⁹ Ks. myös PIF-direktiivin 7 artikla ja markkinoiden väärinkäyttödirektiivin 7 artikla.

¹⁰ Ks. myös PIF-direktiivin 6 artikla ja markkinoiden väärinkäyttödirektiivin 8 artikla.

- rikosoikeudelliset tai muut sakot;
- väliaikainen julkisen rahoituksen epääminen, mukaan lukien kielto osallistua tarjouskilpailumenettelyihin sekä avustusten ja käyttöoikeuksien epääminen;
- väliaikainen tai pysyvä kielto harjoittaa liiketoimintaa;
- rikoksen tekemiseen johtanutta toimintaa koskevien lupien ja hyväksyntöjen peruuttaminen;
- tuomioistuimen valvontaan asettaminen;
- tuomioistuimen määräys purkaa oikeushenkilö;
- rikoksen tekemiseen käytettyjen laitosten sulkeminen väliaikaisesti tai pysyvästi.¹¹

Lisäksi direktiivillä voitaisiin säätää, että jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilöille, jotka hyötyvät muiden tekemistä unionin rajoittavien toimenpiteiden rikkomiseen liittyvistä rikoksista, voidaan määrätä sakkoja, joiden enimmäismäärä olisi vähintään tietty prosenttiosuus oikeushenkilön maailmanlaajuisesta kokonaisliikevaihdosta sakkopäätöksen tekemistä edeltävänä tilikautena.

Oikeushenkilöiden vastuu ei sulje pois mahdollisuutta rikosoikeudelliseen menettelyyn sellaisia luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka syyllistyvät 1.4. kohdassa säädettyihin rikoksiin.

1.6. Raskauttavat ja lieventävät seikat

Direktiivi sisältäisi myös artiklan, jossa vahvistetaan koventamisperusteet, jotka on otettava huomioon, kun määrätään seuraamuksia jonkin edellä 1.4. kohdassa tarkoitetun rikoksen perusteella. Näitä koventamisperusteita voisivat olla muun muassa seuraavat:

- rikkomisella on vakavia seurauksia rajoittavien toimenpiteiden tarkoituksen vuoksi;
- kyseisten varojen, taloudellisten resurssien, tuotteiden tai teknologian arvo on suuri;
- rikoksen on tehnyt virkamies tehtäviään suorittaessaan;
- rikos on tehty yksityisen ammattitoiminnan yhteydessä, esimerkiksi ammatillisten velvollisuuksien vastaisesti;
- rikos on tehty osana neuvoston puitepäätöksessä 2008/841/YOS¹² tarkoitetun rikollisjärjestön toimintaa;
- rikokseen on liittynyt väärin tai väärennettyjen asiakirjojen käyttöä;
- rikoksenteijä on syyllistynyt aiemmin samanlaisiin rajoittavia toimenpiteitä koskevien unionin lainsäädännön rikkomisiin;
- rikoksenteijä on estänyt aktiivisesti tutkintatoimien suorittamisen taikka pelotellut tai häirinnyt todistajia;
- rikos on tuottanut tai sen on odotettu tuottavan merkittävää taloudellista hyötyä (merkittävän taloudellisen hyödyn käsite määritellään tarkemmin johdanto-osan kappaleessa).

¹¹ Ks. myös PIF-direktiivin 10 artikla ja markkinoiden väärinkäyttödirektiivin 9 artikla.

¹² Neuvoston puitepäätös 2008/841/YOS, tehty 24 päivänä lokakuuta 2008, järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta (EUVL L 300, 11.11.2008, s. 42–45).

Direktiivi sisältäisi myös artiklan, jossa säädetään lieventämisperusteista, jotka on otettava huomioon, kun määrätään seuraamuksia jonkin edellä 1.4. kohdassa tarkoitetun rikoksen perusteella. Tämän artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että edellä mainittujen rikosten osalta tietyt tosiseikat katsottaisiin lieventämisperusteiksi. Tämä koskisi esimerkiksi tilannetta, jossa rikoksentekijä olisi toimittanut hallinto- tai oikeusviranomaisille tietoja, joita he eivät muutoin olisi voineet saada, mikä olisi auttanut niitä tunnistamaan tai tuomaan oikeuden eteen muita rikoksentekijöitä tai löytämään todisteita.

1.7. Lainkäyttövaltaa koskevat säännöt

Direktiivi sisältäisi myös säännöksen lainkäyttövaltaa koskevista säännöistä. Muun muassa unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin annetun direktiivin (EU) 2017/1371, jäljempänä 'PIF-direktiivi', 11 artiklan esimerkin mukaisesti jäsenvaltion olisi ulotettava lainkäyttövaltansa 1.4. kohdassa tarkoitettuihin rikoksiin, jos rikos on tehty kokonaan tai osittain sen alueella tai jos rikoksentekijä on sen kansalainen. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle päätöksestään laajentaa lainkäyttövaltansa seuraaviin rikoksiin:

- (i) rikoksentekijällä on vakinainen asuinpaikka kyseisen jäsenvaltion alueella;
- (ii) rikos on tehty sen alueelle sijoittautuneen oikeushenkilön hyväksi; tai
- (iii) rikoksentekijä on kyseisen jäsenvaltion virkamies, joka toimii virkatehtävässään.

Jos rikoksentekijä on jäsenvaltion kansalainen, jäsenvaltio ei saisi asettaa lainkäyttövaltansa harjoittamisen ehdoksi sitä, että syyte voidaan nostaa vain

- (i) uhrin rikosentekopaikassa tekemän ilmoituksen perusteella; tai
- (ii) rikoksen tekopaikkana olevan jäsenvaltion ilmiannon perusteella.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artiklan nojalla annetut neuvoston asetukset sisältävät järjestelmällisesti seuraavan lainkäyttövaltaa koskevan lausekkeen:

”Tätä asetusta sovelletaan

- a) unionin alueella sen ilmatila mukaan lukien;
- b) jäsenvaltion lainkäyttövallan alaisessa ilma-aluksessa tai aluksessa;
- c) unionin alueella tai sen ulkopuolella olevaan jäsenvaltion kansalaiseen;
- d) unionin alueella tai sen ulkopuolella olevaan oikeushenkilöön, yhteisöön tai elimeen, joka on perustettu tai muodostettu jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti;
- e) oikeushenkilöön, yhteisöön tai elimeen, jonka harjoittama liiketoiminta tapahtuu kokonaan tai osittain unionin alueella.”

Tämä näkyisi myös direktiivissä. Jäsenvaltioiden olisi edellä olevan e alakohdan mukaisesti erityisesti laajennettava rikosoikeudellista lainkäyttövaltaansa koskemaan EU:n ulkopuolisia henkilöitä, jos niiden liiketoiminnalla on yhteys EU:hun (yhteys voi liittyä myös niiden omaisuuteen).

1.8. Vanhentumisajat

Direktiivi sisältäisi kaikkiin edellä 1.4. kohdassa mainittuihin rikoksiin sovellettavan säännöksen, joka edellyttäisi vähimmäisvanhentumisajan vahvistamista, ja säännöksen vanhentumisajasta, jonka kuluessa seuraamukset olisi pantava täytäntöön lopullisen tuomion antamisen jälkeen. PIF-direktiivin 12 artiklassa on asian kannalta olennainen esimerkki. Tämän artiklan mukaan jäsenvaltioiden on

- (i) asetettava riittävän pitkät vanhentumisajat direktiivissä tarkoitettujen rikosten tekohetkestä, jotta kyseisiä rikoksia voidaan torjua tehokkaasti, ja soveltamaan vähimmäisaikoja sellaisten rikosten vanhentumiselle, joista määrättävä enimmäisseuraamus on vähintään neljä vuotta vankeutta;
- (ii) toteutettava tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi.

1.9. Yhteistyö jäsenvaltioiden, unionin toimielinten, elinten ja virastojen sekä kolmansien valtioiden kanssa

Rajat ylittävien tapausten tutkinnan tehostamiseksi direktiivi sisältäisi säännöksen, joka edellyttäisi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten sekä perussopimusten nojalla perustettujen toimielinten, elinten ja virastojen, myös Eurojustin ja Europolin, keskinäistä yhteistyötä.¹³ Tämä direktiivin säännös helpottaisi myös tietojen jakamista käytännön kysymyksistä (erityisesti kiertämistavoista, kuten rakenteista, joilla salataan varojen todellinen omistus/määräysvalta) muiden jäsenvaltioiden viranomaisten ja komission kanssa.

1.10. Väärinkäytösten paljastajat

Unionin rajoittavien toimenpiteiden tehostamiseksi komissio käynnisti hiljattain EU:n pakotteiden väärinkäytösten paljastajille tarkoitetun välineen.¹⁴ Koska väärinkäytösten paljastajien osuus on unionin rajoittavien toimenpiteiden asianmukaisen soveltamisen kannalta merkittävä, komission ehdotuksessa säädettäisiin jäsenvaltioiden velvollisuudesta toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että direktiivin (EU) 2019/1937¹⁵ nojalla myönnettyä suojelua sovelletaan direktiivissä tarkoitetuista rikoksista ilmoittaviin henkilöihin. Lisäksi jäsenvaltiot olisivat velvoitettuja toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että henkilöille, jotka ilmoittavat tässä direktiivissä tarkoitetuista rikoksista ja toimittavat todisteita tai muulla tavoin tekevät yhteistyötä tällaisten rikosten tutkintaa, syytteenpanoa tai tuomitsemista varten, annetaan tarvittavaa tukea ja apua rikosoikeudellisen menettelyn yhteydessä.¹⁶

2. TULEVAT TOIMET

¹³ Ks. myös PIF-direktiivin 15 artikla.

¹⁴ Euroopan komissio, (englanninkielinen) yleiskatsaus pakotteista ja niihin liittyvistä välineistä https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/international-relations/restrictive-measures-sanctions/overview-sanctions-and-related-tools_en#whistleblower

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1937, annettu 23 päivänä lokakuuta 2019, unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta (EUVL L 305, 26.11.2019, s. 17–56).

¹⁶ Ks. myös Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin ja direktiivin 2008/99/EY korvaamisesta, COM(2021) 851 final, 15.12.2021, 13 artikla.

Kun neuvosto on päässyt yhteisymmärrykseen unionin rajoittavien toimenpiteiden rikkomisen lisäämisestä SEUT-sopimuksen 83 artiklan 1 kohdassa määriteltyihin rikollisuuden aloihin ja Euroopan parlamentti antanut sille suostumuksensa, komissio voisi välittömästi ehdottaa tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen direktiiviä, jolla voitaisiin lähentää rikosten ja seuraamusten määritelmää.

Tällaisessa komission ehdotuksessa olisi noudatettava toissijaisuusperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta, jotka koskevat kaikkia EU:n toimia.¹⁷ Sen olisi myös oltava paremman sääntelyn vaatimusten mukainen.¹⁸

¹⁷ SEU-sopimuksen 5 artiklan 1 ja 4 kohta. Pöytäkirja (N:o 2) toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta.

¹⁸ Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välinen toimielinten sopimus paremmasta lainsäädännöstä (EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1–14).